

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122217056
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122217056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie sumy 194,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/31/2022-98 zo dňa 26. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/31/2022-98 zo dňa 26. mája 2022 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 194,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 194,77 Eur od 17.6.2021 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 194,77 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 194,77 Eur od 17.06.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že dňa 13.12.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Camry, EČV: D ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Michaelo, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Suzuki Swift, EVČ: D ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený bol nútený vozidlo dať opraviť, pričom počas opravy si prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 14.12.2020 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 91/2020, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. Škoda Superb. Nájom trval od 14.12.2020 do 08.01.2021, po dobu zotrvania vozidla v servise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0022021 za prenájom vozidla v dĺžke 26 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 40,- eur bez DPH/deň za obdobie od 14.12.2020 do 08.01.2021 spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie predstavovalo spolu 1.065,- eur bez DPH. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu dňa 08.01.2021. Žalovaný listom zo dňa 02.06.2021 oznámil žalobcovi, že dňa 01.06.2021 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal sumu 870,23 eur, nakoľko zapožičanie vozidla bolo priznané iba do ukončenia opravy 05.01.2021, t.j. 23 dní a z poistného plnenia odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla, predstavujúce čiastku 51,58 eur a prevádzkové náklady v sume 8,15 eur a z plnenia bol krátený aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalovaný poskytol plnenie vo výške 870,23 eur žalobcovi dňa 04.06.2021.

2. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že plnenie priznal iba do ukončenia opravy s poukazom na stanovisko NBS v Odpovedi a poskytnutí informácií z 11.03.2019, podľa ktorého výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom NBS zastáva názor, že poškodený má nárok na zapožičanie vozidla od poškodenia do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, t.j. dobu po ukončení opravy. Zároveň namietal aj úroky z omeškania s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Poškodený si uplatnil svoj nárok dňa 18.01.2021 a žalovaný poskytol vysvetlenie dňa 15.04.2021, teda žalovaný si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 13.12.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota Camry, EČV: D ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Michaelo, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Suzuki Swift, EVČ: D ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vozidlo bol poškodený nútený dať opraviť, pričom počas opravy si prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 14.12.2020 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 91/2020, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. Škoda Superb. Nájom trval od 14.12.2020 do 08.01.2021, po dobu zotrvania vozidla v servise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0022021 za prenájom vozidla v dĺžke 26 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 40,- eur bez DPH/deň za obdobie od 14.12.2020 do 08.01.2021 spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie, predstavovalo spolu 1.065,- eur bez DPH. Poškodený postúpil svoju pohľadávku na žalobcu dňa 08.01.2021. Žalovaný listom zo dňa 02.06.2021 oznámil žalobcovi, že dňa 01.06.2021 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal sumu 870,23 eur, nakoľko zapožičanie vozidla bolo priznané iba do ukončenia opravy 05.01.2021, t.j. 23 dní a z poistného plnenia odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla predstavujúce čiastku 51,58 eur a prevádzkové náklady v sume 8,15 eur a z plnenia bol krátený aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalovaný poskytol plnenie vo výške 870,23 eur žalobcovi dňa 04.06.2021.

4. Okresný súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.01.2021 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 08.01.2021. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 08.01.2021 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 1.065,- eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.065,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0022021. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu je daná aktívna legitímácia žalobcu. Z listu zo dňa 08.01.2021 vyplýva, že poškodený ako postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu s tým, aby ďalej komunikoval so žalobcom. Okresný súd síce nemal preukázanú doručenkú, avšak medzi stranami bolo nesporné, že dané oznámenie bolo žalovanému doručené, čo žalovaný potvrdil. Z čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 08.01.2021 vyplýva, že mal zapožičané vozidlo od žalobcu z dôvodu, že vozidlo bolo z dôvodu poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, pričom prenájom vozidla bol pre poškodeného nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vystaveného dňa 2.02.2021 servisom, v ktorom bolo poškodené vozidlo opravované, vyplýva, že vozidlo bolo prevzaté do daného servisu za účelom opravy dňa 15.12.2020 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného bolo dňa 08.01.2021 bezodkladne odovzdané držiteľovi.

5. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 02.06.2021 vyplýva, že žalovaný akceptoval dĺžku prenájomu iba do ukončenia opravy, t.j. za 23 dní. Zároveň akceptoval dennú sadzbu nájomného, ako aj porovnateľnosť náhradného vozidla s poškodeným. Teda nerozporoval poškodenie vozidla, nerozporoval nutnosť nájmu, avšak iba za 23 dní, nerozporoval ani postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže dané oznámenie doručoval a adresoval priamo žalobcovi. Okresný súd zdôraznil, že z daného oznámenia vyplýva, že žalovaný nepriznal tzv. neprímerané náklady na náhradné vozidlo vo výške 174,- eur avšak bez akéhokoľvek zdôvodnenia a vysvetlenia, taktiež z uplatneného nájomného odpočítal sumu 51,58 eur s uvedením „zmena technickej hodnoty vozidla“ a sumu 8,15 eur ako pevné

prevádzkové náklady. V danom oznámení uviedol, že odpočítal opotrebenie vozidla, ku ktorému by došlo prevádzkou poškodeného vozidla v závislosti od počtu najazdených kilometrov, avšak z ničoho nevyplýva postup, ako aj správnosť a opodstatnenosť určenia takej sumy, ktorú odpočítal. Žalovaný neuviedol, ani nepredložil žiadny výpočet a nie je zrejmé, ako dospel k danej výške, tieto odpočty žalovaný neodôvodnil. Žalovaný neodôvodnil ani nepriznanie poplatku za pristavenie a prevzatie a z jeho oznámenia to ani nevyplýva.

6. Okresný súd v tejto súvislosti v zmysle čl. 2 CSP poukázal na konštatovanie NS SR, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Zároveň je potrebné stanoviť výšku škody vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, výška náhrady je daná vo výške účelne vynaloženej (R7/1992, 3MCdo/3/2015). Žalovaný je v rámci povinne zmluvného poistenia povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájom náhradného vozidla, keďže vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného, a to s poukazom na § 4 ods. 2 zákona o PZP. Tieto náklady musia byť nutne a účelne vynaložené. Podľa okresného súdu boli náklady vynaložené aj nutne aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmluve. Denná sadzba bola riadne dohodnutá poškodeným so žalobcom v Zmluve o nájme. Žalovaný nenamietal primeranosť prenajatého vozidla, ani dennú sadzbu. Žalovaný namietal dobu trvania nájmu. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu vyplýva, že vozidlo bolo servisom odovzdané poškodenému až dňa 08.01.2021, a to z dôvodu doručenia krycieho listu zo strany žalovaného. Žalovaný nerozporoval dátum doručenia krycieho listu, ale mal za to, že náklady nájmu sú opodstatnené do vykonania opravy, nie do doručenia krycieho listu a v danom prípade bolo rozhodnutím poškodeného, že sa bude čakať na doručenie krycieho listu a nebude teda on platiť opravu z vlastných prostriedkov. Okresný súd zdôraznil, že poškodený bol obmedzovaný v užívaní svojho vozidla nie vlastnou vinou, ale zavinením klienta žalovaného. Napriek tomu žalovaný vyžadoval aj to, aby si poškodený zaplatil faktúru z vlastných prostriedkov. Avšak je nesporné, že žalovaný doručoval krycí list servisu, nie poškodenému a okresný súd nezistil dôvod, aby pri všetkých daných okolnostiach poškodený uhradil faktúru a nečakal na doručenie krycieho listu. Bolo v záujme žalovaného doručiť a vyplatiť opravu čo najskôr a nie požadovať ešte od poškodeného ďalšie obmedzovania.

7. Okresný súd konštatoval, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné vozidlo poškodený využíval na ten istý účel ako svoje vlastné, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Z faktúry síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 05.01.2021, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto vzťahu je oprava v širšom zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej stany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Až poskytnutím plnenia je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžité možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Poškodený nemohol ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v servise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si ho vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané servisom. V danom prípade je relevantné, že vozidlo sa do 08.01.2021 nachádzalo v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Podľa okresného súdu nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby popri obmedzení užívať svoje vozidlo nie vlastnou vinou, zaplatil aj faktúru za opravu po skončení opravy bez čakania na krycí list. Pokiaľ žalovaný poukazoval na názor NBS ohľadom nákladov, podľa ktorého náklady nájmu sú opodstatnené do ukončenia opravy, tak súd opätovne zdôrazňuje, že bolo nesporne preukázané, že vozidlo síce bolo opravené dňa 05.01.2021, avšak krycí list bol doručený servisom až dňa 08.01.2021 a keďže išlo o odplatný vzťah, servis vydal vozidlo až po zaplatení, resp. po doručení krycieho listu a nebol dôvod požadovať vyplatenie faktúry od poškodeného. Takže vozidlo bolo opodstatnene v servise do 08.01.2021 a teda aj nájom opodstatnene trval do 08.01.2021. Zároveň platí, že súd nie je viazaný názorom NBS. Žalovaný tak nesprávne posúdil dobu trvania nájmu a bol povinný akceptovať dobu trvania nájmu v rozsahu, v akom poškodený dôvodne nemohol užívať svoje vozidlo.

8. Žalovaný z uplatneného nároku odpočítal aj prevádzkové náklady vo výške 51,58 eur a 8,15 eur, ktoré predstavujú podľa žalovaného zmenu technickej hodnoty vozidla a pevné prevádzkové náklady a poškodenému by vznikli prevádzkou jeho vozidla. Žalovaný však k uvedenému nepodal žiadne ďalšie vysvetlenie, neodôvodnil danú výšku, nie je zrejmé, ako k nej dospel. Žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, neuvádzal k tomu žiadne skutočnosti a teda ničím nepreukázal dôvodnosť a správnosť jeho postupu a záveru. Žalobca správne poukázal na to, že čo sa týka nákladov na PHM, tie si poškodený hradil sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. Okresný súd poukázal vo vzťahu k otázke posudzovania amortizácie pri likvidácii poisťných udalostí na závery vyplývajúce z rozsudku NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 z 28.03.2013, podľa ktorých: V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou /dopravnou nehodou/ a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca nútený dopravnou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t.j. že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem leadere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákonnej úpravy je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je aj v zhode so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle Článku 46 Ústavy SR a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z citovaných záverov označeného rozsudku NS SR podľa okresného súdu vyplýva v pomeroch tejto veci záver, že žalovaný nepostupoval správne, ak pri likvidácii poisťnej udalosti odpočítal od nákladov na použitie náhradného vozidla i amortizáciu, či zmenu hodnoty vozidla. K tomuto postupu žalovaný ani neoznačil žiadne prostriedky procesnej obrany /skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy/, ktorými by preukázal dôvodnosť takéhoto postupu.

9. K poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur okresný súd uviedol, že žalovaný ho žalobcovi nepriznal, avšak bez riadneho vysvetlenia. Nestačí daný poplatok žalovaným zahrnúť medzi neprímerané náklady na náhradné vozidlo bez ďalšieho zdôvodnenia. Nie je zrejmý dôvod takého posúdenia žalovaným a také uvedenie nie je vysvetlením podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Bol by neprofesionálny a lacný výklad ustanovenia § 11 ods. 6 zákona, ak by malo postačovať zo strany žalovaného iba také vysvetlenie nepriznania časti plnenia označením za neprímerané náklady. Očakáva sa, že poisťovňa riadne zdôvodní nepriznanie plnenia tak, aby bolo zrozumiteľné a aby bolo zrejmé, že nejde iba o svojvoľné, či neodborné posúdenie. Až následne v písomnom podaní adresovanom súdu žalovaný uvádza, že nejde o náklady v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. S týmto názorom žalovaného sa okresný súd nestotožňuje a má za to, že ide o náklady spojené s prenájomom. Dojednanie poplatku bolo súčasťou zmluvy, pričom okresný súd má zo svojej praxe vedomosť, že taký poplatok je bežne súčasťou zmluvných dojednaní, teda nejde o výnimočný poplatok, poplatok tvorí súčasť škody a predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou a nebyť nej, tak by nevznikli. V zmysle súdnej praxe sa za skutočnú škodu považujú nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek účelne vynaložených nákladov so vznikom alebo so zabezpečením škody. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď (obdobný názor v rozsudku KS v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp.zn. 13Cob/110/2017). Cenu nájmu bol poškodený povinný zaplatiť spolu s daným poplatkom, ktorý prenajímateľ požadoval v rámci nájomných podmienok, tak ako to vyplýva zo zmluvných dojednaní.

10. Okresný súd zdôraznil, že poškodený je právnickou osobou, podnikateľským subjektom, takže je prirodzené a bežné, že potreboval vozidlo na plnenie svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva aj z jeho čestného prehlásenia. Okresný súd mal za to, že uvedené nie je potrebné ďalej preukazovať, keďže ide o podnikateľský subjekt a v dnešnej dobe je nevyhnutné disponovať s vozidlom, v čom bol poškodený obmedzený v dôsledku škodovej udalosti. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je

povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991).

11. Okresný súd pri zohľadnení všetkých skutočností právo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznal ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozila v servise za účelom opravy (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného a zmluvné podmienky u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť ak bol poškodený bez vlastného zavinenia. Okresný súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi, náklady nájmu v plnej výške, keďže skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Žalovaný vlastným určením stanovil výšku plnenia na základe svojvoľného určenia doby trvania nájmu, hoci je nesporné, že vozidlo bolo v servise do 08.01.2021 z dôvodu, že krycí list bol doručený až 08.01.2021, čo žalovaný nerozporoval. Pokiaľ žalovaný odpočítal aj sumy za opotrebenie, či pevné prevádzkové náklady, žalovaný nepreukázal opodstatnenosť takého jeho postupu ani samotnú výšku odpočtu.

12. K nároku žalobcu na úroky z omeškania okresný súd uviedol, že žalovaný listom z 02.06.2021 žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie 01.06.2021, pričom v danom oznámení uviedol, v akej sume nepriznal plnenie. Z tohto listu však nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný dospel k takej sume odpočtu a na základe čoho nepriznal plnenie jednotlivými položkami. Zároveň žalovaný predložil list z 15.04.2021 označený ako „Písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku“ (l.č. 57, rub), v ktorom uviedol, že nemôže k tomu dňu zatiaľ poskytnúť plnenie, nakoľko nebol preukázaný nárok, resp. rozsah povinností žalovaného a k skončeniu prešetrenia je potrebné doložiť dotazník k zapožičaniu náhradného vozidla a v prípade, ak nebol doložený, tak nech ho bezodkladne doručí. Podľa okresného súdu z uvedeného listu vyplýva zmätoknosť, nakoľko žalovaný tvrdí, že potrebuje dotazník, preto nebolo možné poskytnúť plnenie a zároveň uvádza, že pokiaľ nebol ten dotazník doručený, tak nech ho bezodkladne doručí. Teda žalovaný podľa daného listu ani sám nemá vedomosť, či ten dotazník, „akože potrebný a nevyhnutný“ pre poistné plnenie, má k dispozícii alebo nie. Zároveň je nutné zdôrazniť, že daný list žalovaný datoval k 15.04.2021, ale nepreukázal, či skutočne bol doručený alebo nie a kedy bol doručený. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému listom z 08.01.2021 doručeným podľa uvedenia žalovaného dňa 18.01.2021. Podľa § 11 zákona je žalovaný povinný do 3 mesiacov od oznámenia o škodovej udalosti poskytnúť vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nemohol poskytnúť šetrenie. Teda je zrejmé, že žalovaný 3 dni pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty vyhotovil list označený ako písomné vysvetlenie dôvodov s tým, že vyzýva na predloženie dotazníka. Žalovaný nepreukázal, či daný list skutočne aj doručil. Pokiaľ žalovaný uviedol, že to môže doplniť, jednak na nariadenom pojednávaní nič také nepredložil, ani nepreukázal a jednak súd v tejto súvislosti poukazuje na § 153 CSP, v zmysle ktorého návrh na vykonanie dokazovania nebol uplatnený včas, hoci mohol ho predložiť skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, keďže nejde o novú skutočnosť. Žalobca namietal splnenie danej povinnosti a zároveň vykonanie takého dôkazu by bolo neefektívne a nevhodné, keďže z listu je zrejmé, že bol adresovaný poškodenému v čase, keď svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil na žalobcu a žalovaný v tom čase mal o tom vedomosť, keďže mu to bolo oznámené listom z 08.01.2021. Teda žalovaný nepreukázal skutočné doručenie takého vysvetlenia v zmysle § 11 ods. 6 cit. zák., ani to, či ho doručil v 3-mesačnej lehote, keďže nepreukázal, že bolo doručené do 18.04.2021 a dátum uvedený na liste je irelevantný a nepreukazuje dátum doručenia.

Žalobca bol ten, kto si uplatnil voči žalovanému daný nárok a teda vystupoval v pozícii poškodeného na základe Zmluvy o postúpení z 08.01.2021, preto žalovaný mal komunikovať výlučne so žalobcom. Sám žalovaný pred súdom uviedol, že dané vysvetlenie/výzvu na dotazník adresoval iba poškodenému. Iné písomné vysvetlenie nebolo preukázané. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o žiadnom takom vysvetlení, či výzve.

13. Podľa okresného súdu si tak žalovaný nesplnil všetky povinnosti ohľadom nepeňažného plnenia, keďže v oznámení zo dňa 02.06.2021 neuviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu, žalovaný v zákonnej lehote neukončil šetrenie, ani neposkytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol, resp. znížil plnenie, ani neposkytol vysvetlenie, prečo nebol v stanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa. Žalovaný si teda nesplnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zák., a preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania. Z toho dôvodu okresný súd žalobcovi úroky z omeškania priznal, a to tak, ako si uplatnil, a to od nasledujúceho dňa po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia, pričom výšku úrokovej sadzby súd osobitne nedokazoval s poukazom na ustanovenia CSP a posúdil ju ako primeranú. K vyslovenému názoru ohľadom úrokov z omeškania v obdobných prípadoch v rozhodnutí NS SR zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017 okresný súd poukázal na rozhodnutie ÚS SR, sp.zn. III.ÚS 309/23020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým uvedené rozhodnutie NS SR bolo zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že ÚS SR vyslovil záver, že právny názor v napadnutom rozhodnutí je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení, pričom poukázal na smernicu č. 200/26/ES, ktorá výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej strane budú vyplatené aj úroky. V opačnom prípade by každý škodca mohol oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší proces, tým lepšie pre škodcu“. Okresný súd si preto neosvojil názor NS SR uvedený v jeho rozhodnutí zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017, pričom toto rozhodnutie bolo aj zrušené a preto sa súd odklonil od jeho záverov. Je nutné zdôrazniť, že žalovaný nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 cit. zák., keďže jednak neodôvodnil zníženie plnenia a jednak nepreukázal doručenie vysvetlenia žalobcovi v 3-mesačnej lehote odo dňa oznámenia škodovej udalosti, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok aj na úroky z omeškania.

14. S poukazom na uvedené skutočnosti po vykonanom dokazovaní okresný súd žalobe vyhovel, nakoľko žalobca preukázal svoj nárok. Žalovaný svoje tvrdenia ničím relevantným nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ako neúspešnej strane sporu v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

15. Proti tomuto rozsudku podal z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) odvolanie žalovaný. Podľa žalovaného je zapožičanie si náhradného vozidla dôvodné len po dobu do ukončenia opravy, t.j. do 5.1.2021, ktorý deň je uvedený ako deň dodania tovaru na faktúre autoservisu. Nemôže byť na ťarchu žalovaného, že si poškodený prevzal vozidlo neskôr. Bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, že sa rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu, aby nemusel uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov. Žalovaný v tomto smere poukázal na vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 11.3.2019, podľa ktorého má poškodený nárok na zapožičanie náhradného vozidla do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Podľa žalovaného tak žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú žalovaný poskytol plnenie. Vo vzťahu k odpočítaniu pevných prevádzkových nákladov poukázal žalovaný na rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo 2703/2006, podľa ktorého nemožno za skutočnú škodu považovať celú výšku nákladov spojených s užívaním vozidla, ale len to, o čo prevyšuje suma nájomného za prenajaté vozidlo náklady, ktoré by žalobkyňa vynaložila na prevádzku svojho vlastného motorového vozidla. Vo vzťahu k úroku z omeškania je podľa žalovaného uplatnený nárok žalobcu potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, ktorý obsahuje špeciálnu úpravu omeškania poisťovateľa v § 11 ods. 6, 7 a 8. Žalovaný dňa 15.4.2021 poskytol žalobcovi vysvetlenie, z akého dôvodu nebolo možné ukončiť šetrenie poisťnej udalosti, t.j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaný šetrenie ukončil dňa 1.6.2021 a poisťné plnenie vo výške 870,23 Eur vyplatil dňa 4.6.2021. Žalovaný tak dodržal zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie a nemohol sa dostať do omeškania. Žalovaný na prešetrenie poisťnej udalosti požadoval doručenie dotazníka od poškodeného za účelom posúdenia nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla. K tomu bolo nevyhnutné kontaktovať priamo poškodeného, ktorý si vozidlo prenajímal, na čo slúžil práve spomínaný dotazník. Výzvu na vyplnenie dotazníka žalovaný zaslal poškodenému bezprostredne po uplatnení nároku dňa 18.1.2021 a poškodený dotazník prostredníctvom žalobcu zaslal žalovanému až dňa 27.5.2021. K predĺženiu šetrenia tak došlo z dôvodov na strane žalobcu. Doručovanie výzvy na vyplnenie dotazníka

a doručenie vyplneného dotazníka nebolo medzi stranami sporné, keďže tieto skutočnosti žalobca v konaní nenamietal. Žalovaný tak nie je povinný uhradiť úroky z omeškania až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15-dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. Žalovaný tak žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, prípadne žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného cestou právneho zástupcu uviedol, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožňuje. Ohľadom nákladov na prenájom náhradného vozidla poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline vo veci sp.zn. 13Cob/110/2017 s tým, že vo veci bolo rozhodujúce, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený prenajať si náhradné motorové vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného. Za opodstatnenú dobu prenájmu treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov na opravu poškodeného vozidla, pričom poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Až poskytnutím plnenia zo strany poisťovne poškodenému, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla ešte nemá poškodený možnosť vrátiť náhradné vozidlo. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu a oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strane. Ak by klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle ani k nutnosti opravy v servise. Čo sa týka odpočtu pevných prevádzkových nákladov, tento odpočet nemá podľa žalobcu žiaden právny základ, ide o neoprávnené a svojvoľné krátenie poistného plnenia. Žalovaný vôbec nepreukázal ani nevysvetlil, akým spôsobom dospel k sumám, o ktoré poistné plnenie krátil. Čo sa týka úroku z omeškania, žalovaný v rámci odvolania predložil nové doklady ohľadom šetrenia poistnej udalosti, ktoré sú s ohľadom na ustanovenia o koncentrácii konania v danom štádiu bezpredmetné, keďže tieto doklady žalovaný mohol predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Bez ohľadu na to považuje žalobca postup žalovaného pri zaslaní dotazníka poškodenému za šikanózný a účelový z dôvodu, že odpovede na prevažnú väčšinu otázok vyplývajú priamo z dokladov, ktoré už boli žalovanému doručené. Okrem toho poškodený svoju pohľadávku postúpil žalobcovi, o čom žalovaného upovedomil, a preto bolo namieste komunikovať ohľadom uplatneného nároku so žalobcom. K úroku z omeškania žalobca poukázal na závery Ústavného súdu SR vyslovené v Náleze sp.zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017. V tomto rozhodnutí Ústavný súd poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a dospel k záveru, že právny názor NS SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Je tak potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, od okamihu, keď sa dostal do omeškania podľa § 11 ods. 8 tohto zákona, t.j. tým, že si neplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona. Poisťovňa sa tak do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak predmetné plnenie neoprávnené kráti alebo ho neprizná, môže dostať už po uplynutí 15-dní od rozhodnutia o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu, na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Žalobca je názoru, že mu vznikol nárok na úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

17. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/89/2022-130 zo dňa 11.1.2023 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní

pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

20. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Krajský súd uvádza, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola vyššie citovaná právna úprava. Prejednaním veci len v rámci a z tých dôvodov, ktoré žalovaný vymedzil v odvolaní a ktoré mali väzbu na zistený uzavretý skutkový stav veci podľa výsledkov dokazovania v prvoinštančnom konaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP), krajský súd nezistil opodstatnenosť podaného odvolania. Okresný súd vykonal v intenciách sporových strán dostatočné dokazovanie, z neho vyvodil správne skutkové zistenia a rovnako správne vec právne posúdil. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého meritórneho výroku rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení tohto rozsudku krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 170/2005 pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu. V zásade sa odvolací súd môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu a je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti a dá sa odpoveď na kľúčovú odvolaciu argumentáciu.

25. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, keď odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, ktoré v sebe zahŕňajú kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku, a sám odvolateľ si určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

26. V podanom odvolaní žalovaný vymedzil odvolacie dôvody nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. K týmto dôvodom krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ak odvolateľ v podanom odvolaní namietal skutkové závery okresného súdu, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „...Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním

navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

27. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že zapožičanie náhradného motorového vozidla je dôvodné len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. v prejednávanom prípade do 5.1.2021, čo je deň uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Podľa žalovaného tak nemôže byť na jeho škodu, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu, a teda žalobca nepreukázal dôvodnosť vypožičania náhradného vozidla po dobu dlhšiu, ako je doba do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Zo spisového materiálu vyplýva a medzi sporovými stranami ani nebolo sporné, že poškodené motorové vozidlo bolo v servise do dňa 8.1.2021, teda až do doručenia krycieho listu poisťovňou - žalovaným. Uvedené vyplýva jednak z čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 8.1.2021 (č.l. 10 spisu), ako aj z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vystaveného autoservisom dňa 2.2.2021 (č.l. 10 rub spisu). Doba, po ktorú bolo predmetné motorové vozidlo v servise, je totožná s dobou nájmu podľa zmluvy o nájme, teda 26 dní v období od 14.12.2020 do 8.1.2021. Krajský súd tak nevyhodnotil ako dôvodnú námietku žalovaného, že by uplatnený nárok žalobcu na úhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla bol akceptovaný okresným súdom po dlhšiu dobu, ako to bolo účelné a nutné. K tejto námietke krajský súd uvádza, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo, čo bolo žalobcom v konaní preukázané. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťovňou - dopravňou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, ktorý je právnym predchodcom žalobcu. V prejednávanej veci okresný súd pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla vychádzal z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise. Po túto dobu bol poškodený nútený riešiť svoju situáciu zabezpečením si náhradného vozidla. Žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poisťovňou, ktorú nespôsobil, ale do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného. Poškodenému tak bol vnútený stav a za tohto nie dobrovoľného skutkového a právneho stavu, do ktorého sa poškodený dostal, si uplatnil voči žalovanému ako poisťovní náhradu nákladov s touto situáciou vzniknutých, a to náhradu nákladov za požičanie motorového vozidla. Náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Nemôže v tomto smere obstáť odvolacia námietka žalovaného, že účelnú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné skrátiť na dobu do ukončenia opravy podľa faktúry autoservisu. Krajský súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalovaného odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorého odôvodnením sa v tejto časti stotožňuje. Pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z vykonaných dôkazov plynie, že motorové vozidlo bolo v servise v čase do 08.01.2021, kedy po doručení krycieho

listu bolo servisom poškodenému vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že nie je namieste nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, umocňovať neprímeraným zaťažovaním poškodeného v tom, aby bol nútený sám zo svojich finančných prostriedkov uhrádzať náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Od poškodeného, ktorý situáciu súvisiacu s poškodením jeho motorového vozidla klientom žalovaného sám nezavinil, nie je možné spravodlivo žiadať, aby si z vlastných finančných prostriedkov uhradil náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Poškodený pritom bezodkladne po tom, ako si mohol vozidlo zo servisu prevziať, vozidlo zo servisu vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil žalobcovi. Krajský súd považuje za relevantnú skutočnosť, že vozidlo sa do 8.1.2021 nachádzalo v servise, a teda až do tohto dňa poškodený svoje motorové vozidlo nemohol využívať. Skutočnou škodou v tomto prípade je nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo, za celú dobu, po ktorú poškodený svoje poškodené motorové vozidlo nemohol využívať, teda až do dňa, kedy poškodenému motorové vozidlo bolo vydané autoservisom po jeho oprave.

28. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom odpočítania pevných prevádzkových nákladov pri zapožičaní náhradného vozidla, uvádza krajský súd, že žalovaný dôvodnosť tejto svojej námietky v konaní nepreukázal. Tvrdenie žalovaného ohľadom výšky týchto nákladov či poklesu všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorej nemalo dôjsť v dôsledku jeho nepoužívania, nie je podložené žiadnym z vykonaných dôkazov a vo vzťahu k tomuto odpočtu, ku ktorému žalovaný pristúpil, absentuje zo strany žalovaného aj skutkové či právne odôvodnenie takéhoto postupu. Krajský súd v tomto smere poukazuje na vecne správne závery okresného súdu vyslovené v ods. 33. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, kde okresný súd konštatoval, že v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Z uvedeného tak krajský súd nezistil priestor na aplikáciu záverov rozsudku Najvyššieho súdu ČR, na ktoré žalovaný v podanom odvolaní poukázal.

29. Vo vzťahu k okresným súdom priznanému nároku na zaplatenie úroku z omeškania žalovaný v podanom odvolaní namietal, že tento nárok je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona o PZP, pričom žalovaný si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 tohto zákona, a preto sa nemohol dostať do omeškania. Žalovaný argumentoval tým, že dňa 15.4.2021 poskytol žalobcovi vysvetlenie, z akého dôvodu nebolo možné ukončiť šetrenie predmetnej poisťovnej udalosti s tým, že bolo nevyhnutné kontaktovať priamo poškodeného, od ktorého žiadal vyplnenie dotazníka. Podľa tvrdení v podanom odvolaní žalovaný mal zaslať poškodenému bezprostredne po uplatnení nároku, t.j. dňa 18.1.2021, predmetný dotazník, ktorý poškodený prostredníctvom žalobcu zaslal žalovanému až dňa 27.5.2021, a preto žalovaný ukončil šetrenie poisťovnej udalosti dňa 1.6.2021. Žalovaný tiež uviedol, že doručovanie výzvy na vyplnenie dotazníka, ako aj doručenie vyplneného dotazníka nebolo medzi stranami sporné a že žalobca tieto skutočnosti v konaní nenamietal.

30. Krajský súd vo vzťahu k týmto námietkam z obsahu spisového materiálu zistil, že žalovaný sa proti uplatnenému nároku bránil podaním odporu proti platobnému rozkazu, ktorý vo veci vydal Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd. V tomto odpore vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalovaný okrem odkazu na úpravu § 11 zákona o PZP a okrem argumentácie rozsudkom Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 8Co/321/2015 a rozsudkom NS SR vo veci sp.zn. 3Cdo/145/2017 argumentoval výlučne odkazom na vysvetlenie zo dňa 15.4.2021, ktoré mal poskytnúť žalobcovi pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty s tým, že následne ukončil šetrenie dňa 1.6.2021. Z predmetného písomného vysvetlenia zo dňa 15.4.2021 (č.l. 57 rub spisu) vyplýva, že podľa žalovaného nebol preukázaný nárok, resp. rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie s tým, že na zistenie rozsahu tejto povinnosti je potrebné doložiť dotazník k zapožičaniu náhradného vozidla. V písomnom vyjadrení vo veci zo dňa 21.4.2022 (č.l. 81 spisu) žalovaný žiadne iné skutkové či právne tvrdenia vo vzťahu ku svojej procesnej obrane ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania neuviedol. Z uvedeného potom plynie, že v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania argumentoval výlučne odkazom na písomné vysvetlenie zo dňa 15.4.2021, v ktorom odkazoval na dotazník, ktorý bolo potrebné poškodeným vyplniť. Je namieste vo vzťahu k tomuto písomnému vysvetleniu v súlade so závermi, ku

ktorým dospel okresný súd, konštatovať, že predmetné písomné vysvetlenie zo dňa 15.4.2021 žalovaný nezasielal žalobcovi, ale poškodenému, a to napriek tomu, že v danom čase už bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky poškodeným dňa 8.1.2021 žalobcovi. Okrem toho, ako v tomto smere konštatoval okresný súd, zo strany žalovaného ani nebolo preukázané, že by uvedená listina zo dňa 15.4.2021 bola žalobcovi doručená. Čo sa týka tvrdenia žalovaného v podanom odvolaní ohľadom zaslania dotazníka poškodenému bezprostredne po uplatnení nároku, t.j. dňa 18.1.2021, a ohľadom predloženia vyplneného dotazníka až dňa 27.5.2021, uvádza krajský súd, že sa jedná o tvrdenia, ktoré žalovaný v rámci svojej procesnej obrany neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie. Nemôže preto obstať ani odvolacia argumentácia žalovaného, že doručovanie výzvy na vyplnenie dotazníka ako aj doručenie vyplneného dotazníka nebolo medzi stranami sporné a že žalobca tieto skutočnosti v konaní nenamietal. Ak žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie uvedené skutkové a právne tvrdenia neuplatnil, tak nemožno dospieť k záveru, že by mali byť medzi stranami nesporné, resp. že by žalobca mal vôbec možnosť takéto skutkové a právne tvrdenia žalovaného namietat'. Žalovaný výzvu na doloženie dotazníka, datovanú dňa 18.1.2021 a adresovanú poškodenému spolu so samotným dotazníkom a emailovou komunikáciou, podľa ktorej mal byť 27. mája 2021 žalovanému doručený vyplnený dotazník, predložil až ako prílohu podaného odvolania. Je pritom potrebné krajským súdom zvýrazniť tiež skutočnosť, že v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 2.6.2021 (č.l. 14 spisu) žalovaný žiadne z uvedených okolností týkajúcich sa doručovania dotazníka a žiadosti o jeho vyplnenie a ani žiadne z tvrdení vo vzťahu k dĺžke lehoty na prešetrenie neuviedol.

31. Krajský súd k tvrdeniam a listinným dôkazom, ktoré žalovaný uplatnil a predložil až v rámci podaného odvolania, uvádza, že z odvolacích dôvodov žalovaného môžu byť v odvolacom konaní vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter novo tvrdených skutočností neuvádzaných žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie. Rozsudok okresného súdu mohol byť preto posudzovaný na základe podaného odvolania len v medziach tých odvolacích dôvodov, ktoré nemali charakter skutočností neuplatnených pred súdom prvej inštancie.

32. Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. V prejednávanom prípade nie je daný žiadny z dôvodov v zmysle vyššie uvedeného ust. § 366 CSP. Rozsudok okresného súdu mohol byť preto posudzovaný na základe podaného odvolania len v medziach tých odvolacích dôvodov, ktoré nemali charakter skutočností neuplatnených pred súdom prvého stupňa. Preto bol odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

34. V zmysle uvedeného je namieste konštatovať, že žalovaný v zákonom stanovenej 3-mesačnej lehote neukončil šetrenie dotknutej poistnej udalosti a ani nepreukázal, že by žalobcovi ako nositeľovi uplatnenej pohľadávky, ktorú žalobca nadobudol postúpením od poškodeného, poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bolo potrebné lehotu na šetrenie poistnej udalosti predĺžiť. Žalovaný si tak nespĺnil zákonom v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP stanovenú povinnosť skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti alebo v tej istej lehote poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poistné plnenie znížil alebo odmietol poskytnúť. Vecne správne potom okresný súd konštatoval vznik omeškania žalovaného po uplynutí zákonom v ust. § 11 ods. 7 stanovenej lehoty na poskytnutie plnenia do 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti, ktorý nárok si žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia. Žalovaný vo vzťahu k priznaným úrokom z omeškania v podanom odvolaní zopakoval svoju argumentáciu, že sa nemohol dostať do omeškania a že nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania až do okamihu splatnosti poistného plnenia, ktorá podľa žalovaného nastala až 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Krajský súd vo vzťahu k tejto námietke žalovaného odkazuje na závery rozsudku okresného súdu, ktorý vecne správne poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie NS SR vo veci sp.zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré žalovaný

poukazoval v konaní pred súdom prvej inštancie, bolo zrušené rozhodnutím Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021. V tomto rozhodnutí Ústavný súd konštatoval, že v prípade, ak poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, vzťahujú sa na priznanie úroku z omeškania ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie 3 mesiacov na šetrenie poisťovnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Vo svetle tohto názoru Ústavného súdu následne Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 2Cdo/306/2021 zo dňa 25.4.2022 (poznámka krajského súdu: vec pôvodne vedená na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 3Cdo/145/2017) konštatoval, že nemožno považovať za správny názor, podľa ktorého patrí žalobcovi príslušenstvo z priznanej pohľadávky až od momentu, ako bol žalovanej poisťovni doručený právoplatný rozsudok súdu o výške náhrady škody s tým, že do omeškania by sa poisťovňa mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej takým právoplatným rozhodnutím. S prihliadnutím na uvedené dospel krajský súd k záveru, že námietka žalovaného ohľadom priznania úroku z omeškania žalobcovi nemôže obstať. Krajský súd vo vzťahu k tomuto svojmu záveru považuje za potrebné uviesť, že vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi vychádzal pri posudzovaní dôvodnosti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania práve z rozhodnutia NS SR vo veci sp. zn. 3Cdo/145/2017. S prihliadnutím na zrušenie tohto rozhodnutia uvedeným rozhodnutím Ústavného súdu SR a s prihliadnutím na nové rozhodnutie NS SR v tejto veci bolo namieste, aby sa krajský súd odklonil od svojho pôvodne vysloveného záveru.

35. Krajský súd na základe uvedených záverov odvolacie dôvody žalovaného nevyhodnotil ako dôvodné a pristúpil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP k potvrdeniu rozsudku, ktorým okresný súd žalobe žalobcu vyhovel. Výrok II. tohto rozsudku okresného súdu, ktorým bolo žalobcovi voči žalovanému priznané právo na náhradu 100 % trov konania, nebol odvolaním žalovaného osobitne napadnutý, a preto tento výrok, ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej, bol rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správny.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.